

Legrégibb tolvajnyelvi szójegyzékünk

HOFFMANN TAMÁS a jászárokszállási *Protocollum Currentalium*ból közli a magyar tolvajnyelv legrégebb jegyzékét 1782-ből (MNy. LII, 89–91). Ugyanczt a szöszedetet HOFFMANN előtt nem kevesebb, mint kilenc ízben tették közzé. Szövegnek még ilyen sikere nem volt. Először kiadta DUGONICS ANDRÁS (Jeles Történetek I. Pest, 1794. 270). Innen nyomatta le 1903-ban SIMAI ÖDÖN (Nyr. XXXII, 399–401). MOENICH KÁROLY székesfehérvári levéltáros másolata alapján megjelent 1908-ban (Budapesti Hirlap XXVIII, 91. szám). Túrkeve levéltárából adta ki 1910-ben GYÖRFFY ISTVÁN (Nyr. XXXIX, 328–9). Kéziratot gyűjtőkötetből BALASSA JÓZSEF 1924-ben hozta nyilvánosságra (Nyr. LIII, 5–8; LIV, 96; vö. CSEFKÓ GYULA hozzászólását: MNy. XXI, 71–2). Közleményét ugyanez évben még kétszer jelentette meg (Detektív Szemle IV [1924.], 4. szám; SZIRMAY ISTVÁN, A Magyar Tolvajnyelv Szórára bevezetőjében: 7–9. l.). Megvan ZOLNAY VILMOS, A Magyar Fattvnyelv Nagyszótára mutatvány-füzetében (a M. Tud. Akadémia és az Orsz. Széchenyi Könyvtár kéziratárában). Még 1782-ben kinyomatták. A félvés nyomtatványból három példány is megkerült (Nyr. XLIV, 140).

SCHIEBER SÁNDOR